

2 Μαρτίου 2012

Κανών Παρακλητικός εις την Υπεραγίαν Θεοτόκον υπέρ των αδίκως φυλακισθέντων

Ορθοδοξία / Θεοτόκος

Ποίημα Στυλιανού Μακρή, Δρος Θ.

Πρωτοπρεσβυτέρου του Οικουμενικού Θρόνου

Ευλογήσαντος του Ιερέως, λέγομεν τον παρόντα ψαλμόν.

Κύριε, εισάκουσον της προσευχής μου, ενώτισαι την δέησίν μου εν τη αληθεία Σου, εισάκουσόν μου εν τη δικαιοσύνη Σου• και μη εισέλθης εις κρίσιν μετά του δούλου Σου, ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν Σου πας ζων. Ότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου, εταπείνωσεν εις γην την ζωήν μου, εκάθισέ με εν σκοτεινοίς, ως νεκρούς αιώνος• και ηκηδίασεν επ' εμέ το πνεύμά μου, εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου. Εμνήσθην ημερών αρχαίων, εμελέτησα εν πάσι τοις έργοις Σου, εν ποιήμασι των χειρών Σου εμελέτων. Διεπέτασα προς Σε τας χείράς μου, η ψυχή μου ως γη άνυδρός Σοι. Ταχύ εισάκουσόν μου, Κύριε, εξέλιπε το πνεύμά μου• μη αποστρέψης το πρόσωπόν Σου απ' εμού και ομοιωθήσομαι τοις καταβαίνουσιν εις λάκκον. Ακουστόν ποιήσόν μοι το πρωί το έλεός Σου, ότι επί Σοι ήλπισα• γνώρισόν μοι, Κύριε, οδόν, εν η πορεύσομαι, ότι προς Σε ήρα την ψυχήν μου• εξελού με εκ των εχθρών μου, Κύριε• προς σε κατέφυγον. Δίδαξόν με του ποιείν το θέλημά Σου, ότι Συ ει ο Θεός μου• το Πνεύμά Σου το αγαθόν οδηγήσει με εν γη ευθεία. Ένεκεν του ονόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με• εν τη δικαιοσύνη Σου εξάξεις εκ θλίψεως την ψυχήν μου• και εν τω ελέει Σου εξολοθρεύσεις τους εχθρούς μου• και απολείς πάντας τους θλίβοντας την ψυχήν μου, ότι εγώ δούλός Σου ειμι.

Και ευθύς ψάλλομεν.

Ήχος δ .

Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν• ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχος α . Εξομολογείσθε τω Κυρίω, και επικαλείσθε το όνομα το άγιον Αυτού.

Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν• ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχος β . Πάντα τα έθνη εκύκλωσάν με, και τω ονόματι Κυρίου ημυνάμην

αυτούς.

Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν• ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχος γ . Παρά Κυρίου εγένετο αύτη, και έστι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών.

Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν• ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Ήχος δ .Ο Υψωθείς εν τω Σταυρώ.

Του αδεκάστου Δικαστού γεγονυία, Μήτηρ συνήγορος γενού μοι Παρθένε, τω δικηφόρον κλήτευμα λαβόντι ποτέ, εν πλεκτάνη κατηγορών μου, εκδοθέν και ασφάλισον, την εμήν αθώωσιν, τη ση ανεπικλήτω, υπερασπίσει Δέσποινα Σεμνή, και των δυσφόρων, δεσμών μου την άνεσιν.

Δόξα. Και νυν. Θεοτοκίον.

Ου σιωπήσωμεν ποτέ Θεοτόκε, τας δυναστείας σου λαλείν οι ανάξιοι, ει μη γαρ συ προίστασο πρεσβεύουσα, τις υμάς ερρύσατο εκ τοσούτων κινδύνων, τις δε διεφύλαξεν έως νυν ελευθέρους; ουκ αποστώμεν Δέσποινα εκ σου• σους γαρ δούλους σώζεις αεί εκ παντοίων δεινών.

Είτα λέγομεν τον παρόντα ψαλμόν.

Ελέησόν με, ο Θεός, κατά το μέγα έλεός Σου και κατά το πλήθος των οικτιρμών Σου εξάλειψον το ανόμημά μου. Επί πλείον πλύνόν με από της ανομίας μου και από της αμαρτίας μου καθάρισόν με. Ότι την ανομίαν μου εγώ γινώσκω και η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστι δια παντός. Σοι μόνω ήμαρτον και το πονηρόν

ενώπιόν Σου εποίησα, όπως αν δικαιωθής εν τοις λόγοις Σου και νικήσης εν τω κρίνεσθαί Σε. Ιδού γαρ εν ανομίαις συνελήφθην και εν αμαρτίαις εκίσσησέ με η μήτηρ μου. Ιδού γαρ αλήθειαν ηγάπησας • τα άδηλα και τα κρύφια της σοφίας Σου εδήλωσάς μοι. Ραντιείς με υσσώπω και καθαρισθήσομαι • πλυνείς με και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτιείς μοι αγαλλίασιν και ευφροσύνην • αγαλλιάσονται οστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον το πρόσωπόν Σου από των αμαρτιών μου και πάσας τας ανομίας μου εξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί, ο Θεός, και πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοις εγκάτοις μου. Μη απορρίψης με από του προσώπου Σου και το Πνεύμά Σου το Άγιον μη αντανέλης απ' εμού. Απόδος μοι την αγαλλίασιν του σωτηρίου Σου και πνεύματι ηγεμονικώ στήριξόν με. Διδάξω ανόμους τας οδούς Σου και ασεβείς επί Σε επιστρέψουσι. Ρύσαί με εξ αιμάτων, ο Θεός, ο Θεός της σωτηρίας μου • αγαλλιάσεται η γλώσσά μου την δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τα χείλη μου ανοίξεις και το στόμα μου αναγγελεύει την αίνεσίν Σου. Ότι, ει ηθέλησας θυσίαν, έδωκα αν • ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις. Θυσία τω Θεώ πνεύμα συντετριμμένον • καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουδενώσει. Αγάθυνον, Κύριε, εν τη ευδοκία Σου την Σιών και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλήμ. Τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, αναφοράν και ολοκαυτώματα. Τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριόν Σου μόσχους. Είτα ψάλλομεν τον παρόντα κανόνα, ου η ακροστιχίς:

Εξάγαγε, Μήτερ, εκ φυλακής την ψυχήν μου. Σ(τυλιανού)

Ήχος πλ. δ . Ωδή α . Υγράν διοδεύσας.

Ειργμένοις αδικώς εν φυλακή, Άχραντε ως πάλαι, ο Υιός σου και Λυτρωτής, άνεσιν δεσμών ταχύ παράσχου, τη προς Αυτόν κραταιά ικεσία σου.

Ξηράνας σαρκός μου τους οφθαλμούς, εν κλαυθμῷ και στόνω, γοερῶς σοι αναβοῶ •
Μνήσθητι καμῶ του ταλαιπῶρου, και της ειρκτῆς μου Αγνή ελευθέρωσον.
Αγόρευσον Μήτηρ εις δικαστοῦ, αδεκάστου Λόγου, βῆμα ὄντως το φοβερόν, υπέρ
των ἀδίκως συλληφθέντων, ανασκευάζουσα ψεύδος ἀντίδικον.
Γυρόθεν μου σίδηρος και κιγκλῆς, και σκότος ως φίλοι, της μονώσεως της ἐμῆς •
ἀλλ' Αγνή τοιαύτης με φιλίας, ὡσπερ κλειδούχος ἐλέους ἀπάλλαξον.
Ὡδή γ . Ουρανίας ἀψίδος.
Ἀντιβόλει ἐφέτιν, και οἰκτιρμῶν Κύριον, υπέρ των καταδικασθέντων, ἀδίκως
Δέσποινα, ἵνα ταχέως αυτοῖς, ἐλευθερίας το δῶρον, δια της πρεσβείας σου,
πάσι δωρήσῃται.
Γειτνιόντων μοι χλεύην, και υβριστῶν γέλωτα, και τον καγχασμόν Θεοτόκε,
συγκαταδίκων μου, συνηγορίας της σης, ως καθελούσα δυνάμει, κουφισμόν
παράσχου μοι, της δικαίωσεως.
Ἐδωλίου δολίου, και πονηράς κρίσεως, δικαστῶν ἀδίκων Παρθένε, και
εἰσαγγέλεως, κακεντρεχοῦς μυστική, συναντιλήψει σου Κόρη, σώζε τους
μηδέποτε, παρανομήσαντας.
Μηνυτῶν μου ἡ μήνις, εις φυλακῆν ἔβαλεν, οἴμοι τον πιστόν σου οἰκέτην, τον
ανυμνούντά σε, και νυν κατάδικος, πέλων προσφεύγω δικαίως, προς ἐτυμηγόρον
σου, Δέσποινα ἔφεσιν.
Δικαίωσον, τους εν ειρκτῆ παρανόμως ἐγκεκλειμένους, και ἀθῶους δεσμώτας
Μήτηρ αὐτεπαγγέλτω σου, υπέρ ἱκετῶν σου συνηγορία.
Ἐπίβλεψον, εν ευμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπί την ἐμῆν χαλεπῆν του σώματος
κάκωσιν, και ἴασαι της ψυχῆς μου το ἄλγος.

Αίτησις και το Κάθισμα

Ήχος β . Τα άνω ζητών.

Εις νόμου σαφώς ηρήσθησαν ασάφειαν, μετήλλαξαν δε το ψεύδος εις αλήθειαν, οι εμοί αντίδικοι, εν ειρκτή ιδείν με εφέμενοι, αλλ' ανταπόδος Δέσποινα αυτοίς, της πονηρίας αυτών την αντάμειψιν.

Ωδή δ . Εισακήκοα Κύριε.

Η τεκούσα τον Άρχοντα, της δικαιοσύνης επιμελήθητι, περί της ανταποδόσεως, του όντως δικαίου τοις ικέταις σου.

Την παράνομον κράτησιν, και τον εγκλεισμόν μου εις δεσμωτήριον, δι' ανύπαρκτα εγκλήματα, λύσον Αγαθή χειρί ενδίκω σου.

Εφετείον το έμψυχον, και αλιτροδίκων η ανεπίδικος, πέλεις Δέσποινα αναίρεσις, και των υποδίκων υπεράσπισις.

Ρήξον δύσθλαστον άλυσιν, αξιοεπενθή τε και απαράκλητον, του δεσμώτου δεομένου σου, παύουσα την θλίψιν μου Πανύμνητε.

Ωδή ε . Φώτισον ημάς.

Έλεος Χριστού, καθειργμένοις ως αιρυτος, θείας συγγνώμης κρήνη και της χαράς, πηγή εκπόρισον πάσι, Νύμφη Ανύμφευτε.

Κλαίω εμαυτόν, τοις δεσμοίς ολοφυρόμενος • από μακρόθεν έστησαν οι γνωστοί • ουδείς πλησίον μου πλην σου, Θεομακάριστε.

Φίλτρω μητρικώ, τους αθώους επισύναξον, ώσπερ η όρνις νοσσία τα εαυτής, υπό τας πτέρυγας Μήτηρ, της προστασίας σου.

Ύποπτον φυγής, ως με πάλαι ητιάσαντο, ευαγγελίου φυγάδες των εντολών, υπό την σην ευσπλαχνίαν, Κόρη κατέφυγον.

Ωδή στ . Την δέησιν.

Λιμώττοντας, τους πεινώνοντας χόρτασον, την Χριστού δικαιοσύνην και ρώσιν,
δίδου την λύτρωσιν εκδεχομένοις, καπί την σην δικηφόρον ελπίζουσι, χείρα την
τίνουσαν Αγνή, τους ανόμως αυτούς εκδικάσαντας.

Ακύρωσον, ψευδολόγων έλεγχον, τον ανόμιμον και άδικον κρίσιν, των επιόρκων
κριτών μου ενστάσει, ανεπικλήτω τη ση Αειπάρθενε, ίνα Σεμνή εκ σκοτεινής,
και στενής φυλακής εξαγάγης με.

Κακούργημα, και ανοσιούργημα, ποινατόρων δικαστών Θεοτόκε, η καταδίκη αθώνων
καθάπερ, υπό Πιλάτου Σταυρού το κατάκριμα, αλλ' ανταπόδωμα αυτοίς, η ποιναία
του τόκου σου νέμεσις.

Ητοίμασαν, κατ' εμού καθείρξεως, το ακάνθινον Πανάμωμε στέφος, ημφίεσάν με
την χλεύην ως χλαίναν, και ψευδομάρτυρας πλείστους εκάλεσαν, συ δε γενού μοι
βοηθός, και φρουρά μου της υπερασπίσεως.

Δικαίωσον, τους εν ειρκτή παρανόμως εγκεκλειμένους, και αθώους δεσμώτας
Μήτηρ αυτεπαγγέλτω σου, υπέρ ικετών σου συνηγορία.

Άχραντε, η δια λόγου τον Λόγον ανερμηνεύτως, επ' εσχάτων των ημερών τεκούσα
ικέτευε, ως έχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Αίτησις και το Κοντάκιον

Ήχος β . Τοις των αιμάτων σου.

Εναγομένου εμού ουχ ευρέθησαν, παρανομίας τινός τα πειστήρια, αλλ' ει και
αθώνων εώρων με, οι δικασταί εν ειρκτή με συνέκλεισαν, τον κράζοντα• Σώσόν με
Θεόνυμφε.

Το α αντίφωνον του δ ήχου και το Προκείμενον•

Μνησθήσομαι του ονόματός σου εν πάση γενεά και γενεά.

Στίχος. Άκουσον, θύγατερ, και ίδε και κλίνον το ους σου και επιλάθου του λαού σου και του οίκου του πατρός σου και επιθυμήσει ο βασιλεύς του κάλλους σου.

Ευαγγέλιον (Λουκ. 1, 39-56)

Τω καιρώ εκείνω, αναστάσα Μαριάμ επορεύθη εις την ορεινήν μετά σπουδής, εις πόλιν Ιούδα, και εισήλθεν εις τον οίκον Ζαχαρίου και ησπάσατο την Ελισάβετ. Και εγένετο, ως ήκουσεν η Ελισάβετ τον ασπασμόν της Μαρίας, εσκίρτησε το βρέφος εν τη κοιλία αυτής και επλήσθη Πνεύματος Αγίου η Ελισάβετ και ανεφώνησε φωνή μεγάλη και είπεν• Ευλογημένη συ εν γυναιξί και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου• Και πόθεν μοι τούτο, ίνα έλθη η μήτηρ του Κυρίου μου προς με• Ιδού γαρ, ως εγένετο η φωνή του ασπασμού σου εις τα ώτά μου, εσκίρτησεν εν αγαλλιάσει το βρέφος εν τη κοιλία μου• Και μακαρία η πιστεύσασα ότι έσται τελείωσις τοις λελαλημένοις αυτή παρά Κυρίου. Και είπε Μαριάμ• Μεγαλύνει η ψυχή μου τον Κύριον και ηγαλλίασε το πνεύμά μου επί τω Θεώ τω Σωτήρί μου, ότι επέβλεψεν επί την ταπείνωσιν της δούλης Αυτού• Ιδού γαρ από του νυν μακαριούσί με πάσαι αι γενεαί, ότι εποίησέ μοι μεγαλεία ο δυνατός και άγιον το όνομα Αυτού. Έμεινε δε Μαριάμ συν αυτή ωσει μήνας τρεις και υπέστρεψεν εις τον οίκον αυτής.

Δόξα.

Πάτερ Λόγε Πνεύμα, Τριας η εν Μονάδι, εξάλειψον τα πλήθη, των εμών εγκλημάτων.

Και νυν.

Ταις της Θεοτόκου, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τα πλήθη, των εμών εγκλημάτων.

Είτα το παρόν τροπάριον.

Στίχος. Ελέησόν με, ο Θεός, κατά το μέγα έλεός Σου και κατά το πλήθος των οικτιρμών Σου εξάλειψον το ανόμημά μου.

Ήχος πλ. β . Όλην αποθέμενοι.

Μη καταπιστεύσης με, δεσμοτών Παραμυθία, Παναγία Δέσποινα, αλλά δέξαι δέησιν του ικέτου σου, θλίψις γαρ έχει με, φέρειν ου δύναμαι, της καθείρξεως τα δέσμια, και τας αλύσεις μου, και των μηνυτών μου τα πρόδηλα, χαλκεύματα και δόλια, κατά της ζωής μου βουλεύματα• Δέσποινα του κόσμου, ελπίς και προστασία των πιστών, μη μου παρίδης την δέησιν• το συμφέρον ποιήσον. Σώσον, ο Θεός, τον λαόν Σου.

Ελέει και οικτιρμοίς.

Ωδή ζ . Οι εκ της Ιουδαίας.

Συσσεισμών σαλευθήναι, τα θεμέλια Κόρη δεσμοτηρίου παθών, ως αν διανοιχθώσιν, αι θύραι παραχρήμα, καρδιών καθικέτευε, τον των πατέρων ημών, Θεόν τε και Υιόν σου.

Τιμωρός η ημέρα, επελθέτω Κυρίου η φοβερά εν πυρί, τους κρίνοντας κρινούντι, μη την δικαίαν κρίσιν, και δικάσοντι Δέσποινα, τους δικαστάς μου ποτέ, Παρθένε γινομένους.

Η Χριστού δεομένη, αμνηστίαν και χάριν του απονείμαι πιστοίς, εκάστου των δεσμίων, Αγνή Παρθενομήτορ, το συμφέρον εξαιτήσαι, όσα γαρ θέλεις σαφώς, δύνασαι του ποιήσαι.

Νηπενθή με και πάλιν, οι οικείοι και φίλοι ιδέτωσάν με Σεμνή, και της
φρικτής ειρκτής μου, ποσίν αγαλλομένοις, εξερχόμενον Δέσποινα, και σοι φωνή
ηχηρά, θερμώς ευχαριστούντα.

Ωδή η . Τον Βασιλέα.

Ψαλμοίς και ύμνοις, και προσευχαίς των δεσμίων, φυλακαί κατασεύονται πάσαι,
ρήγνυσι γαρ τείχη, Αγνή το όνομά σου.

Υλάκτησάν με, της ψευδορκίας οι κύνες, αλλ' εγώ της καρδιάς μου στύλον, την
σην Θεοτόκε, υπήρεια πρεσβείαν.

Χρεών υμνείν σε, ότι χρεών παραγράφεις, πλήθος Άχραντε δυσαποδότων , δωρεάν
και πάντας, λυτροί χρεωφειλέτας.

Ήγγισαν θλίψεις, ήλασαν άλγη το σώμα, ήκησάν μου αλύσεις τας χείρας, αλλ' ως
Πέτρον πάλαι, σώσόν με Θεοτόκε.

Ωδή θ . Κυρίως Θεοτόκον.

Νοήματα θανάτου, αυτοβούλου πάντη, κολαστικού και απέλπιδος και πονηρού, των
δεσμωτών αποσόβησον Παναμώμητε.

Μη παύση δεομένη, υπέρ των αδίκως, εν φυλακαίς εγκλεισθέντων Παρθένε Αγνή,
και της εκείνων αμέσου αποδεσμεύσεως.

Ουκ έστι μοι ετοιμή, προς απολογία, η βορβορώδης ψυχή μου διόπερ Σεμνή, τον
της εμής μετανοίας χρόνον παράτεινον.

Δόξα.

Υπό την προστασίαν, την σην καταφεύγω, ο αντιδίκων αδίκων σαγήνη αλούς• μη
ουν Παρθένε ζωγρίαν, εγκαταλίπης με.

Και νυν.

Συνήγορος γενού μοι, εις εσχάτην ώραν, της τελικής ανακρίσεως πάντων Αγνή,
και αιωνίου με ρύσαι της κατακρίσεως.

Άξιόν εστιν ως αληθώς και τα παρόντα μεγαλυνάρια

Χαίρε η επίκλησις δεσμοτών• χαίρε των δικαίων, η προστάτις και βοηθός• χαίρε
υποδίκων, θερμή συνηγορία• ελπίς αδικουμένων, χαίρε Πανάχραντε.

Της φωνής εισάκουσον των πιστών, των εκδεχομένων, ικεσίαν σου προς Χριστόν,
τον Δικαιοκρίτην, υπέρ των δικαζόντων, και των δικαζομένων, Άχραντε
Δέσποινα.

Ως καρδίαν άδεσμος Αγαθή, αχείρωτος πνεύμα, και ανάλωτος την ψυχήν, προς σε
καταφεύγων, προσπίπτω τοις ποσί σου, αιτούμενος σαρκός μου, δεσμών
απάλλαξιν.

Δόλω και πλεκτάνη δικαστική, επεδίκασάν μοι, κακοπάθειαν και κλαυθμόν, συ δε
μεταβάλλεις, ταύτα εις θυμηδίαν, αυτεπαγγέλτω Κόρη, παραμυθία σου.

Πάσαι των αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η δωδεκάς, οι
άγιοι πάντες, μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εις το σωθήναι ημάς.

Νυν απολύεις, το Τρισάγιον και τα παρόντα Απολυτίκια.

Ελέησον ημάς, Κύριε ελέησον ημάς, πάσης γαρ απολογίας απορούντες, ταύτην Σοι
την ικεσίαν ως Δεσπότη, οι αμαρτωλοί προσφέρομεν• Ελέησον ημάς.

Δόξα.

Κύριε ελέησον ημάς, επί Σοι γαρ πεποίθαμεν, μη οργισθής ημίν σφόδρα, μηδέ
μνησθής των ανομιών ημών, αλλ' επίβλεψον και νυν ως εύσπλαχνος, και λύτρωσαι
ημας εκ των εχθρών ημών, Συ γαρ ει Θεός ημών, και ημείς λαός Σου, πάντες
έργα χειρών Σου, και το όνομά Σου επικεκλημέθα.

Και νυν.

Την ευσπλαχνίας την πύλην άνοιξον ημίν, ευλογημένη Θεοτόκε. Ελπίζοντες εις σε, μη αστοχήσαιμεν• ρυσθείημεν δια σου των περιστάσεων• Συ γαρ ει η σωτηρία του γένους των χριστιανών.

Είτα εκτενης και εν τη απολύσει το παρόν

Ήχος β . Ότε εκ του ξύλου.

Ίδε την ταπείνωσιν Αγνή, των εν φυλακαίς εγκλεισθέντων, ώνπερ εκάστου ταχύ, Άχραντε απέργασαι, το απελεύθερον, εφετών γαρ ακρότητα, τεκούσα ασπόρως, Λόγον τον Φιλάνθρωπον, πάσιν την άφεσιν, δίδως δωρεάν και δωσμώταις, λύσιν των αλύσων παρέχεις, αλκαία πρεσβεία σου προς Κύριον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τας δεήσεις των δούλων σου, και λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Την πάσαν ελπίδα μου, εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

Δι' ευχών των αγίων πατέρων ημών,

Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός, ελέησον ημάς.

Ασμένως τω υμνήσαντι σε Μήτηρ Θεοτόκε

χρυσούν αντίδος τάλαντον το της υμνογραφίας.

(έτερον δια τον αδικηθέντα Γέροντα)

Εφραίμ τον Καθηγούμενον Μονής Βατοπαιδίου

Παρθένε ελευθέρωσον εκ του δεσμωτηρίου.

<http://bitly.com/1sTC1Rc>